

3. A harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette a felperes védelemhez való jogát, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát. A felperes egyetlen szakaszban sem kapott részletezett információkat a „nyomozást” illetően, amelyek állítólag a jegyzékbe történt felvételét igazolták, még kevésbé ezekre vonatkozó „komoly és hiteles” vagy „konkrét” bizonyítékot. Kérései ellenére a Tanács nem biztosította ezen információkat.
4. A negyedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács nem indokolta meg kellően a felperes jegyzékbe történt felvételét. A megadott indokok nem voltak kellően részletesek és pontosak. Semmilyen információt nem biztosítottak arra nézve, hogy a felperes magatartásának jellege alapján állítólag „részt vett” bizonyos „bűncselekményekben”, és hogy az ilyen állítólagos „bűncselekményekben való részvétel” milyen módon kapcsolódott volna „ukrán közpénzek sikkasztásához” és azok „Ukrajnából való illegális kiviteléhez”. Semmilyen információt nem biztosítottak a „nyomozás”, az azt állítólag lefolytató szerv, a nyomozás jellege, valamint megkezdésének feltételezett időpontja tekintetében.
5. Az ötödik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács súlyosan megsértette a felperes tulajdonhoz és jó hírnévhez való alapvető jogait. A korlátozó intézkedések nem voltak „törvény által szabályozottak”, elrendelésükre az arra vonatkozó megfelelő biztosítékok nélkül került sor, hogy az alperes az álláspontját hatékony módon ismertethesse a Tanáccsal, továbbá nem korlátozódtak egyetlen olyan meghatározott vagyontárgyra sem, amely vonatkozásában állítólag állami vagyon hűtlen kezelése valósult volna meg, és még csak nem is korlátozták azokat az állítólagos hűtlen kezeléssel érintett vagyon értékének erejéig.
6. A hatodik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács alapvetően pontatlan tényekre támaszkodott. A jegyzékbe történt felvétel egyetlen indokával ellentétesen nincs elérhető információ vagy bizonyíték arra nézve, hogy a felperes valóban a határozatban és a rendeletben meghatározott jellegű „nyomozás” alatt állt volna Ukrajnában.
7. A hetedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács nem biztosította a jegyzékbe való felvétele alapjául szolgáló bizonyítékok helytállóságát és érvényességét: nem vette tekintetbe, hogy vajon Ukrajna jelenlegi megbízott főügyészének az ukrán alkotmány alapján jogában állt-e bármilyen vizsgálatot kezdeményezni a felperessel szemben, továbbá nem vette figyelembe, hogy az alperes valójában nem állt a hivatkozott „nyomozás” alatt.

2014. május 14-én benyújtott kereset – Yanukovych kontra Tanács

(T-346/14. sz. ügy)

(2014/C 253/52)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijev, Ukrajna) (képviselő: T. Beazley QC)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a felperest érintő részében semmisítse meg a 2014. április 14-i 2014/216/KKBP tanácsi határozattal (HL L 111., 91. o.) módosított, az ukránjai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozatot (HL L 66., 26. o.) és a 2014. április 14-i 381/2014/EU tanácsi rendelettel (HL L 111., 33. o.) módosított, az ukránjai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendeletet (HL L 66., 1. o.), és
- az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy az Európai Unió Tanácsa (a továbbiakban: a Tanács) nem rendelkezett megfelelő jogi alappal a határozat és a rendelet meghozatala tekintetében. Az e jogalap alátámasztására felhozott érvek szerint a) a határozat nem felelt meg azoknak a feltételeknek, hogy a Tanács az EUSZ 29. cikkre hivatkozzon. Többek között: i. a Tanács által kifejezetten hivatkozott célkitűzéseket (a jogállamiság megszilárdítása és az emberi jogok tiszteletben tartása Ukrajnában) valójában nem támasztja alá a Tanács, amikor később a jegyzékbe vétel olyan indokaira (ukrán közpénzek állítólagos sikkasztása, és Ukrajnából való illegális kivitele) hivatkozott, amelyek nem felelnek meg és nincsenek összhangban az EUSZ 21. cikk egyik kinyilvánított és idevonatkozó célkitűzésével sem. ii. A határozat és a rendelet ellentétes a 21. cikkben meghatározott más, idevonatkozó célkitűzésekkel, amennyiben azok nem alkalmasak arra, hogy „megszilárdíts[ák] és erősíts[ék] a demokráciát [...] és a nemzetközi jog elveit”, különösen, hogy tévesen állítják azt, és járnak el aszerint, hogy a felperes, Ukrajna törvényes és demokratikusan megválasztott elnöke „volt elnök”, amely állítás ellentétes az ukrán és a nemzetközi joggal, és támogatást biztosítanak az úgynevezett „ideiglenes elnöknek és kormánynak”, amelyet nem jogszerűen és demokratikusan választottak meg, és amely a hatalmát, már amennyi a rendelkezésére állt, időről időre jogellenes erőszakkal szerezte meg, ellentétesen a jogállamisággal, a demokratikus elvekkel és a nemzetközi joggal. b) Az EUMSZ 215. cikk érvényesítésének feltételei nem teljesültek, mert nem létezett az EUSZ V. cím 2. fejezete szerinti érvényes határozat. c) Nem volt meg az elegendő kapcsolat az EUMSZ 215. cikk felperessel szembeni érvényesítéséhez.
2. A második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács visszaélt hatáskörével. A Tanács valódi célja a határozat (és ezáltal a rendelet) végrehajtásával a határozatban és rendeletben felhozott érvekkel ellentétben lényegében az volt, hogy elnyerje az ukránai úgynevezett „ideiglenes rezsim” jóindulatát, így Ukrajna tovább erősíthetné kapcsolatait az Európai Unióval (Ukrajna demokratikusan megválasztott elnöke és kormánya elutasította az ilyen szoros kapcsolatokat).
3. A harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette indokolási kötelezettségét. A határozat és rendelet indokolása a felperes tekintetében (azon túl, hogy helytelen) formális, nem megfelelő és elégtelen a szükséges pontosság szempontjából.
4. A negyedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy az adott időpontban a felperes nem felelt meg a megállapított, jegyzékbe vételhez szükséges kritériumoknak. Többek között: a Tanács ugyan nem biztosított lényeges információkat, amennyire azonban erről a felperes tudomással rendelkezik, a) az adott időben egyetlen bírói vagy más illetékes testület sem állapította meg a felperes felelősségét ukrán közpénzek sikkasztása, és azok illegális kivitele tekintetében, és b) az adott időpontban a felperes nem állt Ukrajnában ukrán közpénzek sikkasztásával, és külföldre történő illegális kivitelével összefüggő bűncselekmények kivizsgálására irányuló büntetőeljárás alatt.
5. Az ötödik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát vétett, amikor a felperest a vitatott intézkedések hatálya alá vette. A Tanácsnak, többek között, nem volt vagy mindenesetre nem volt „konkrét” bizonyítéka, amely alátámasztotta volna, hogy a felperessel szembeni állítások „alapjában helytállóak”, és tévesen támaszkodott a törvénytelen, a hatalom megragadására törekvő, úgynevezett „ideiglenes rezsim” állításaira, amely rezsimnek nyilvánvaló indítéka van arra nézve, hogy ilyen állításokat nem helyénvaló szándékkal fogalmazzon meg.
6. A hatodik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy megsértették a védelemhez való jogát és/vagy megtagadták tőle a hatékony bírói jogvédelmet. A Tanács, többek között, nem nyújtott kimerítő indokolást a felperesnek az ellene felhozott bizonyítékokra kiterjedően, és nem nyújtott számára a pénzeszközök befagyasztását igazoló pontos információkat és bizonyítékokat, továbbá a felperes kénytelen volt a jelen keresetet tisztességtelenül rövid időn belül elkészíteni.
7. A hetedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy megsértették az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (1) bekezdése által a felperes részére biztosított tulajdonhoz való jogot, mivel többek között a korlátozó intézkedések e jogot indokolatlanul és aránytalanul korlátozták.